

Návrh zákona o věkové hranici pro používání sociálních médií

§ 1. Účel

Tento zákon má za cíl chránit děti před potenciálně škodlivými účinky používání sociálních médií.

§ 2. Základní pojmy

Sociálními médii se rozumí služby informační společnosti,

- a. které umožňují uživatelům vytvářet profil a navazovat spojení s jinými uživateli, a
- b. které ukládají a zpřístupňují obsah nahraný uživateli veřejnosti bez redakční kontroly nad tímto obsahem;

Za sociální média podle prvního odstavce se nepovažují služby, které primárně poskytují:

- a. počítačové hry;
- b. pravidelnou novinářskou produkci a publikaci zpráv, aktuálního zpravodajství, veřejné diskuse nebo jiného obsahu obecného zájmu;
- c. nákup a prodej zboží nebo služeb;
- d. zveřejňování nabídek bydlení nebo pracovních míst;
- e. poskytování recenzí, technického vedení nebo poradenství ohledně zboží či služeb;
- f. komunikaci v uzavřených skupinách týkajících se vzdělávacích a volnočasových aktivit apod., nebo
- g. komunikaci v uzavřených skupinách mezi členy nebo dobrovolníky politických a občanských organizací;
- h. digitální služby pro zasílání zpráv.

[Škodlivými sociálními médii se rozumí služba, která může svým designem, funkcemi nebo obsahem může být škodlivá pro emocionální, kognitivní nebo zdravotní vývoj či bezpečnost dětí. Zvláštní pozornost se věnuje tomu, zda služba vykazuje znaky, které mohou mít návykový nebo manipulativní účinek, nebo jinak zneužívají zranitelnost dětí. Může být přihlédnuto k tomu, zda služba zavedla účinná ochranná opatření.]

Ministerstvo může na základě nařízení udělit výjimky z prvního a druhého odstavce pro určité služby nebo kategorie služeb [, a rovněž stanovit doplňující ustanovení k tomu, co se považuje za škodlivá sociální média podle třetího odstavce].

§ 3. Územní působnost

Tento zákon se vztahuje na služby sociálních médií zaměřené na norský trh nebo poskytované subjekty usazenými v Norsku.

Král může vydat nařízení o uplatňování zákona na Špicberkách, Jan Mayen a závislá území a stanovit zvláštní ustanovení nezbytná s ohledem na místní podmínky.

§ 4. Požadavek na věkovou hranici

Děti nesmějí mít přístup k [škodlivým] sociálním médiím do roku, ve kterém dosáhnou věku 16 let.

§ 5. Dohled a vymáhání

Orgán dozoru může [vypracovat pokyny k tomu, co se považuje za škodlivá sociální média, a může]

individuálním rozhodnutím určit, zda je služba informační společnosti považována za [škodlivé] sociální médium podle § 2.

§ 6. Vstup v platnost

Zákon nabývá účinnosti okamžikem, který stanoví král. Král může uvést jednotlivá ustanovení v účinnost v různých termínech.